

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Ціна примірника 6 м. Чвертьрічна передплата разом з оплатою почт. в краю 80 м; за границею разом з оплатою почт. 170 марок, поодиноке число 9 м. В Америці 2 дол. річно. Адреса Редакції і Адміністрації: Перемішль, вул. Побереже ч. 1.

Оголошення: 20 м, за один петитивний рядок або його місце. — Дрібні оголошення по 3 м від слова. — Хто шукає праці, платить по 2 м від слова. Оголош.: більшим друком платиться подвійно. Оповістки товариств платяться по 1 м від слова.

політично-економічний орган.

3 українських проблемів і настроїв.

Перша доба нашого державного змагання скінчилася рижським договором і тимчасовим замиренням сходу Європи. Вона у нас зветься загальним іменем Петлюрівщина. Вступом до неї були перші кроки в напрямі самовизначення своєї відрубної від Росії державности за часів Центральної Ради, а відтак приходять діточий вік з нянькою в особі Німеччини. З діточим гримасом нагнали ми няньку від себе, але не оден раз ще до неї повернемся о пораду. І хоч відбігнемо може від неї під політичним оглядом, то до практичних рад і її досвіду в державно-творчій праці в неї все таки найдем принайменше приклад до наслідування.

Перша доба, це доба романтизму з усіма хибами романтизму. В ній не рахувалися з реальним життям. В ній кидалася нація рухом незорганізованої стихії як дитина, що чує в собі надмір життєвої сили а їх приплив регулює зовсім безпотрібними з'усиллями. Як дитина і стихія не рахувалась з наслідками свого буйного виливу. Виливаючи, не надумувалась; руйнуючи вчорашнє, — руйнувала рівночасно й те, що треба було залишити на завтрашній день. Зростаюча свідомість і зростаюча з днем кожним сила викликувала почуття нерозважного самоупевнення, що все ще стане сил на побудованне зовсім нової домівки.

Тепер треба нам пройти сьогоднішній день боротьби. Мрії і смерть за мрії повинні скінчитися. Не має в нас тепер зайвих сил, щоб витрачувати їх боротьбі за фантазмагорії. Ми свідомі того, що ми сталися потрібні в господарчому і політичному життю народів. Чужих векслів підписувати не думаємо, поки нам не підпишуть нашого. Ми свідомі цього, що під сьогоднішній час ми можемо вже розраховуватись, як одиниця з капіталом. Кому не влад, ми з своїм назад. Невигідних для нас договорів, понижуючих нас і відбираючих віру у власні сили заключувати не потрібно. Особливо нерозважно булоб підписувати договір, який нам не давав би ніякої користі, а то й кривдив нас. Находимося тепер в положенню, яке поважає на подорожнє наше валюти і каже не спішитись надто в витрачуванні нашої життєвої енергії.

Наша державність, це вже не мрія, в яку треба вливати так довго горячу кров, поки вона не набере розової краски тіла і стане видна не тільки для нас самих, але й для чужинців.

Тепер мрія в нас воплотилася в діло. І тому сьогодні нам не мрійників потрібно у керми наших справ а ділових людей. Мрійники бачуть тільки ідею. Їх душа рветься сама і рве маси за кожним блудним вогником. Таким блудним вогником був в нас односторонній союз з Польщею. На цей видаток вдруге дозволити не можна. Нам треба у керми людей, що відважують кождо мірку нашої народної сили на підставі докладної системи потрібної бухгалтерії.

Романтизм все коштував дорого кождо націю. Особливо політичний романтизм. І Польщу він коштував. Тільки в Польщі він розтягнув свій вплив менше-більше на ціле століття. Він коштував Польщу в часі воєн Наполеона, потім в 1830 і в 1863 рр.

Ми перейшли століття за 4 роки. Петлюра в нас, це столітний старець.

Ми повинні допомогти йому зійти в історію. Петлюрівщина як символ, що означає державні змагання укр. народу повинна нам стати в підмогу як традиція і в науку, як історія. Бо фактично Петлюрівщина належить (або повинна належати) до традиції й історії. І як традицію повинні ми її шанувати і вжити її в наших державно-творчих змаганнях, як це зробили Поляки, коли не дозволили громадянству забути 1830 і 1863 рр. Як історія повинна вона нам стати в науку, що належить, а що не належить робити.

Петлюрівщина вже не відмолодіє. Хто думає інакше, цей продовжує лиш наші муки. Нову кров вляти тут у старі форми, не годиться.

О. Павлушевський.

Шкода паперу.

Деякі польські часописи зачинають собі ясно з того здавати справу, що неприхильність світа до Польщі росте. Всі вони розуміють наслідки, які може потягнути за собою така нехоть, бо знають, що ніхто ще живим в небо не скочив oprіч Ілії, та що ніхто ще долі в пояс не переконав. Тільки не кожда з часописів хоче бути чесним і відважним, яка її читає і кожда на свій лад кирпу гне.

І «Укр. Голос» хотів про це писати та раду тому якусь найти та ви. пан прокуратор на него погнівався. Від тепер він хоче бути слухняний і хоче передрукувати тільки те, що вже раз цензуру проскочило в польських часописах. Вони про це саме пишуть, про що ми хотіли писати. Тільки вони це вміють по панськи, а ми то так з грубоного. Тепер ми хочемо раз ви. панові прокураторові вгодити: хочемо бути тихше води, нище трави; хочби коло нас на всі боки все мало ходором ходити а большевики мали вдруге без чуда аж під Краків зайти. Ми живемо по правім боці Сяну і наша хата з краю. Не хочемо собі і комусь псути крові, бо нас це вже ні запече, ні загіє. Набулись вже і про свою шкуру якось подбаємо.

Та, щоби нас наші, читачі не вилаяли, що буцімто задурно з них гроші стягнули, а тепер їм чисту бумагу посилаємо, ми дозволимо собі передрукувати дещо з польських газет, щоби наші читачі були теж урівноважені і дізналися, про що вони пишуть.

Краківська часопись „Nowa Reforma“ з дня 2/VI. 1921 р. подає зміст статті першого президента міністрів Яна Кухаржевського під заголовком «Польща а світ», яку він помістив у варшавському тижневикуві „Tydzień Polski“ ч. 21.

Він пише: «Польща має таких неприхильних собі сусідів: Німців, Чехів, Русинів, Москалів, Литовців, (Ту можнаби сміло додати для заокруглення границь ще й Білорусинів пр. Ред.). Противниками її являються в найбільш життєвих для неї спірних справах Англія і Італія та публична опінія (громадянська думка) більшости нейтральних країв. Всі три інтернаціонали (всі соціалістичні круги цілого світа), ціла міжнародня вільномулярська акція, ціла російська протибольшевицька еміграція, міжнародня протестантська акція і більшість громадської думки католицького світа.

Такої кількості ворогів зовсім не може

протиставитися слаба (wąfla) Польща. Велика частина нашої народовой вини складась на таке критичне міжнародне становище. Причини цієї неприхильности спочивають в цьому, що Польща запізно зачала визначувати (!) свої границі а це трді, коли всі народи вже стремлять до мира, а тепер це визначуванне границь спричинює й грозить війнами. (Дивний цей пан, Кухаржевскі Ян!! Він думає, що тоді в часі пожежі, тее, тее, як його... добре бараболі випікати... — що тоді булоб присхло, прилипло, без гріха!! без огляду на це чи справедливо, прим. Ред.).

Таке замішанне повоєнне не дозволяє державам Заходу захити в мирі і загосподаруватись, як слід. Тим вони спихають вину на Польщу а вороги Польщі це використовують. Господарчу відбудову Німеччини Захід вважає за конечну для світового і європейського господарства. В господарче значінне Польщі вони не вірять і воно ще є невідоме і не знаги, яке буде. Велику ролю відіграє у Заході і страх, щоби комунізм не поширився в Німеччині».

Тому, радить пан Кухаржевскі Ян, «підприняти широку, з'організовану, умілу, міжнародну акцію в цілі поборення ворожих Польщі сил. Такої акції Польща досі на більшу скалю не підпринимала».

Те, що було інстинктом самозберігуючим і навязаннем ниток зі славним минулим, це на Заході вважали за імперіалізм. (П. др. Фулінскі в 157 ч. «Слова польського» говорить про це ясніше: «Пропес асиміляції — читай ренегатство! — непольських одиниць через польський народ, розборами Польщі зістав „брутально“ перерваний. Безперечно це „насильство“ на нас виконане відбилося відемно на великості маси польського народу»). «Захід дивиться на Польщу і каже, що Польща: неспокійна, відважна, непрактична, анархічна, більше цінить війну ніж працю, плитка, різнокольорова, мало поважна. Зі словом «Польща» в'яжеться в головах англійських, італійських, а в частині французьких поняття продовжування війни в безконечність, постійний заколот мира, внутрішнє безправство і незгода».

Для доповнення образу, як добре орієнтується польська преса що до прихильности Заходу до Польщі, можна навести тут голос приятеля вшехполяків Француза Jacques Bainville-a, який передає п. Politicus в „Nasz-Kurjer“ і з 31/V. 1921 р.

Цей Француз пише так: «Треба нам союзників але не таких, щоби союз з ними приєднував одночасно союзників для Німців. Польща є лихо споєна з Європою. Вона є з двох сторін здавлена. Замість нам служити яко опора, буде потребувати нашої помочі для своєї оборони, буде для нас тгарем. Що є найбільшою слабкістю Польщі? Це, що вона властиво не має держави. Не твориться держави виключно патріотизмом і доброю волею». Що до Шлеська пише „Nasz Kurjer“: «Признаймося, що ми далися втягнути (!) дуже легкодушно в блуд. Тепер в очах наших найбільших приятелів виходимо за gwałcieli рокоју або за дітваків, що потребують няньки».

Міркуючи сумно над тим всім пан Politicus кінчить: «Не пропаганда але зміна курсу нас уратує! І слушність має пан Politicus, коли говорить що пропаганда за границею, це не реклама на шварц або пасту до черевиків, бо ні черевикам, ні пасті,

Аптика під „Звіздою“
— ЙОСИФА МАШЕВСЬКОГО —
Поручає лічниці, дезінфекційні, косме

управитель
магістер **Кароль Візель**
— вул. Францішканська ч. 24. —
тичні, ветеринарнійні і все инше.

поручає всі артикули, входячі в круг
аптики. При аптиці ДРОГЕРІЯ.
Концесійний склад отруй на миши
і щури.

ні тій панні що ті черевки носить це не може. „Nie pomoże szwarc i mydło, kiedy...“

Що до доброї ради пана Politicus-a в напрямі зміни курсу політики, можнаби сказати, що шкода пера, чорнила і паперу. Головно шкода паперу!!!

Горюх о стіну, — таке говорити. Душа цілого суспільства, його вся психологія, яка є плодом вшехпольського виховання молодіжи є гарантією того, що панові Politicus-ові не поведеться в цій справі.

Спершу треба би серця, політику, університети, гімназії і инші школи а потім всі уряди щільно позамикати, щоби туди ніякий дух і вплив Лютославських, Гломбінських, Скарбків, Дмовських і всіх, що їх лямпку лиже не пропхався та не фабрикував ворогів Польщі!!!

А так, шкода, дуже шкода паперу!

Олександр Барвінський.

(З нагоди 75-літнього свята уродин.)

Дня 8 червня починає свій 75 рік життя Олександр Барвінський, з якого статтею в справі перекладу св. Письма на українську мову мали наші читачі нагоду зазнайомитися.

Колись в будучині историк наших культурно-національних змагань не забуде підчеркнути в своїй огляді значінне цього працюючого громадянина, котрого діяльність розпочалась в часах, коли наша нація стала до боротьби за право до свого імені і за право до життя. Тій ідеї посвятив він все своє життя, за неї заступався в своїх численних, наукових, популярних і публіцистичних працях та розвідках.

Серед праці, літа снігом старости вибілили його голову, а проплило їх до сьогодні 74.

Уродився Ол. Барвінський у селі Шляхтинцях, тернопільського пов. 8. червня 1847 р. Гімназію покінчив в Тернополі а філософічний факультет на університеті у Львові. Опісля став він учителем гімназії в Бережанах а відтак професором учительського мужеського семинара у Львові. В р. 1893 іменовано його членом Шкільної, Кравчої Ради в Галичині. В р. 1917. став членом палати вельмож в б. австр. державі. Послом до галицького союму був від р. 1894 — 1904, а послом до б. австр. парламенту від р. 1891—1907.

О. ПАВЛУШЕВСЬКИЙ.

В відповідь каючимся грішникам.

Супроти наближаючого вирішення дуже важних питань територіяльної й політичної натури в середній і східній Європі та супроти наспівуючих ових союзів європейських держав, які можуть основно змінити їх дотеперішну політику і тактику, починають в польській і російській пресі видвигатися на перше місце питання про федерації. І одні й другі мають на думці федерації деколи з тими самими народами. І одні й другі „обробляють“ те питанне деколи на однім і тім же терені, чи то в Польщі, чи у Франції. Та про це, що можуть собі подекуди заваджати в інтересі, вони покищо не говорять.

Одно з перших місць у тих федеративних плянах займає безперечно, Україна. Хочемо приглянутися блище тій справі.

І для Польщі і для Росії федерація є конечно на це, щоби скріпити свою виснажену державу. Вже в цьому самому є неприємний для Українців обовязок в таких федераціях, що вони повинні би скріпляти чийсь сили. В нас самих, вже хочби з приводу і ласки тих, що тягнуть нас у „свою“ федерацію, — не переливається. І з нас, таки не з власної вини стекло багато крові і в перший час ми мусимо скріпляти себе. А нам потрібно, щоби по засаді рівний з рівним ми могли бути рівно сильні хочби з політичного боку. Найкраще забезпеченне приязни є пошана для приятелів.

Найбільша його заслуга — це його літературна діяльність. Писати начав він дуже рано, бо вже в р. 1867 появилася його перша історична розвідка — в „Правді“. Потім слідує його праця з обсягу історії і історії літератури та праця над шкільними підручниками. Як не спочивав за весь свій довгий вік, так і не спочивав й тепер, в тих скрутних для нації й себе часах.

За цю муравлину культурну працю складаємо йому на цьому місці щирі бажання з нагоди 75 літнього свята уродин.

Дописи.

В Пикуличах перем. пов. відбулись д. 22. мая с. р. заг. збори Чит. „Просвіти“, яка від р. 1914 була нечинною. Збори відкрив короткою промовою гром. Андрій Кашубинський. На голову зборів вибрано місцевого пароха о. Семена Мигалья. По виборі виділу слідували реферати відпоручників філії „Просвіти“ в Перемишлі проф. Гонтарського, студ. прав Евгена Зибликевича і др. Семенюка зі Львова. Послідній пояснив значінне кооперативів під теперішню пору і завзивав до організування таких по селах. Голова зборів о. Мигаль своєю промовою і заохотою до дальшої праці замкнув збори.

На великий сором, старших господарів на зборах не було. Деякі оправдуються тим, що їх не запрошено. Забули певно, що в Пикуличах просять тільки на весілля і хрестини, а на загальні збори читальні „Просвіти“ прийти повинен кождий розумний і чесний чоловік сам, без окремого запрошення. Тих, що не знали про збори дуже жалуюмо і поручаємо їм більше інтересуватись гром. життям, а тоді і вони будуть знати коли відбуваються збори, чи відчити в читальні. Причину за дія якої неспрошені і неповідомлені на зборах не явились, всі знаємо і крутіство тут не поможе. Боїтесь погроз, арештовання всіх, хто піде на збори, або впишешся в члени читальні? Не бійтеся! Тими самими арештованнями грозять все хруні розбити „Аматорський Кружок.“ Та ми раз вибраним шляхом підем дальше, не зважаючи на жадні перепони і погрози. До своєї, так горячо бажаної цілі дійдем, а хруні лишатся лиш хрунями. Отже вибирайте! Честь, або хрунівську печатку на віки!!

Ще в осени заснувався „Амат. Кружок“, який завдяки енергічному трудом парубків і дівчат, особливо режисера Василя Качмара, помімо всяких перешкод зі сторони хрунів, дав доси три

Відповідно до своєї теперішньої сили, кожда з вище згаданих сторін ріжно представляє собі федерацію. Польща представляє собі її так як давно колись було з Литовцями за часів польських королів з роду Ягайла. Вона тепер чується на силах!! Москалі є розбиті і вони годяться на самостійність, яка могла би запровадити до федерації. Та ні в одних ні в других не має в цім напрямі єдності і тільки малий гурток заступався за ці ідеї.

Так для Москалів як і для Поляків, яких теперішній стан не засліпив, стало ясно, що без скріплення своїх сил федерацією, вони не утримаються.

І Москалі зневірилися у внутрішню державно-творчу силу свого народа, бо за весь час кровавого панування большевиків московський народ ніодним, поважнішим рухом не виступив проти насильства. Щоби отже ратувати московський народ від божевільної господарки большевиків, яка рівняється самоубійству народу, вони шукають сил, які є поза московським народом а були би готові на жертву. На заході таких жертволюбивих не має. Остаються інородці, які весь час з большевиками боролися; та до них з великими руками приступати ніяково. По довгих ваганнях та при постійних невдачах відбудови російської тюрми народів, вирвалось з уст дуже нечисленних і невпливових Москалів признанне засади самовизначення за поневоленими колись народами в царській Росії. Заява ця поступила дуже багато пізніше, як це зробили большевики. Не заявитися також за тим, значило ніщо инше, як скріпляти силу большевиків в моральному відношенні, а не помогти собі, а пошкодити. Большевики з шумно

вистави. Послідний раз, в другий і третій день великодних свят відіграв драму Кропивницького „Дай серцю волю, заведе в неволю“. Аматори вивязались зі своїх роль дуже добре. Особливо гарно грали: Юлія Микитівна, Марусенка Голдирівна, Маруся Курилівна, Сузя Свитівна, Гриць Бучинський, Василь Микита і Василь Росовський. Честь їм і слава! Кружок розпоряджав значнійшою сумою гроша і з того призначив 2000 Мп. на поміч акад. молодіжи і инші добродійні цілі, а решту вживе на будову власного театрального будинку.

Пізнійше напишемо дещо і за деяких місцевих інтелігентів, а тим разом бажаємо „Читальні“ і „Амат. Кружкові“ як найгарнійших успіхів в їхній праці. Сусідні села повинні піти слідами Пикуличан, щоби не лишитись по заді. —

Член Читальні.

Село Монастирок, пов. Радехів. — Надужиття державної поліції оглядівського постеруну. Дня 10. мая с. р. державна поліція з Оглядова перехопила в свої руки часопись Укр. Голос, що була адресована на імя Н. Казанівського, і наказала, щоби адресат явився особисто по часопись. Там запитали його, чи служив в укр. галицькій армії а коли цей, сказав, що ні, казали прийти його старшому братові Стефанові. На цего накинута поліціант Свінтальський грубою лайкою й погрозами закидаючи йому всякі політичні злочини. Навіть українську часопись не можна собі заперенерувати, бо крім тягання по постерунках та неприємностей, треба витерпіти спокійному громадянинуви, лайку.

Ця сама поліція перепроварила не знати з якої причини ревізію, перекидаючи все горі дном в хаті і загородах секр. місцевого Укр. Гор. Комітету В. Дубинського і кер. І. Мончука. Очевидно нічого не нашли, але забрали зі собою спис членів У. Г. К. Обоих згаданих арештовано, відставлено на постерунок, де поміщено їх в будинку, в якому рівночасно є й лятрина. Без списання протоколу випущено їх за 24 години на волю. Коли невинно арештовані зажадали сатисфакції їх опять арештовано. Питаємо доки треватиме це люте знуцання.

До цього лиха приходиться лихо з війтом Федьком Мандрикою, який не тільки, що вічно заливається в корчмі але став все на перешкоді культурній і просвітній справі. Школа в повнім занепаді. Попередний учитель п. Квасницький довів її до занепаду, а новий п. Панчук мало віддається шкільній праці, зате богато пресиджує в товаристві

проголошеної самостійности не оставили навіть повної можливости культурного розвитку, та завдяки їх немудрій державній господарці культ української державної самостійности збільшується і може довести до такого його поширення, що проголошення незалежности в разі упадку большевиків, буде властиво ствердженням стану фактичного, як бажанне цілого населення. Большевики унеможливають агітацію московським старорежимникам, які мріють про „єдину неділимую“, а з другої сторони заставляють виродків змісти іти в село, де вони повертають до народности й мови своїх предків, коли хочуть їсти. Коли-ж обрусительну політику хотів би проводити комуніст, то він вдесятеро менше може числити на успіх. Тим способом зростає національна свідомість і потреба власної державности у найширших мас українського населення.

Чим властиво хочуть Україну ушасливити ті нечисленні круги московської еміграції, котрі тягнуть її у федерацію через „самостійність“? Хочуть начинати наступ з України? Добре, — на це можна згодитися. Та де є гарантія, що з цієї „самостійности“ по такому успішному наступі не остане ще менший кусник паперу, ніж у большевиків? Рід федерації був Україні запевнений за часів Хмельницького переяславським договором. Українська культура стояла тоді вище московської і була свіжа память своєї держави. Тепер часи змінилися на гірше. Української інтелігенції є мало, бо дотеперішна „федерація“ її проковтнула, духovenство нерішене, а прихильників „присоединенія Малоросії до Росії“ серед самого російського громадянства куди більше, чим давніше було. На-

Каварня над Сяном

(давніше Габсбург)

получена разом з кімнатою до снідань

сільських мочиморд в корчмі, списує худобу, виганяє підводи з села, тратить час при апровізації й видачі нафти, соли і цукру. Про господарку вайта і Андрія Яськова в американській кухні, бодай вже не згадувати! — *Горожанін.*

Пам'ятайте про пресовий фонд „Укр. Голосу“

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

Найвища Рада збереться на сесію правдоподібно в половині червня. З Лондону доносять, що англійські дипломати бажать на цій сесії вирішити не тільки справу Гор. Шлеска але і інші спірні справи Схід. Європи. Можливе, що теж справа Сх. Галичини прийде під наради.

Союз Народів мабуть розлетиться. А іменно президент З'єдинених Держав в Америці, Гардінг, є противником Союзу і бажав замість него організувати Товариство Народів, до якого належали б всі народи світа. Саме тепер радять в Вашингтоні представники всіх американських республік над організацією цього Товариства.

Нема сумніву, що це Товариство Народів багато принесло добра для народів, бо в нім були б заступлені всі народи без виїмку, а не так як в Союзі Народів, до котрого народи поневолені як пр. Ірляндці і Українці не належать.

Гор. Шлеск далі є осередком світової політики. Між Францією а Англією ведуться переговори, котрі до тепер довели до того, що Франція в своїй ненависті до Німеччини задалеко загнала. І французський прем'єр Бріан затрубив до відвороту, заявляючи, що Польща є молоденька держава і не буде вміти використати багатства Гор. Шлеска. Супроти того можна вже тепер сказати, що Шлеск припаде Німеччині, так як цього бажав Льюїс Джордж, а Польща дістане тільки два повіти, в котрих Поляки мали більшість при плебісциті.

Вільно припаде Литовцям. А іменно президент Ради Союзу Народів випрацював проект, по якому Виленщина і теперішня Литва будуть творити дві союзні держави зі спільною столицею у Вільні. А що в Виленщині Литовці і Білорусини творять подавляючу більшість, то голос Поляків в справах державних буде зі зростом свідомості литовського і білоруського селянства що раз тихийший Вправді переговори на разі перервано, але це може тільки справу проволічи. Привід перерви переговорів такий: Польська делегація зажадала

вті ці круги, які так агітують буцімто за федерацією, і вони в задушевних своїх мріях леліють думку про одну „третю Росію“. Чим вона має бути милостивіша як друга чи перша, невідомо, бо докладно про це ніхто не сказав, не подумав, бо не вважав це за потрібне.

Активний борець (можна сміло сказати, самотний!) за третю Росію Борис Савінков взивав прихильників російської федерації, щоби вони відважились свою думку довести до кінця і призначити собі, що ні оден із окраїнних народів на федерацію не згодиться і що по волі чи неволі прийдеться або признати незалежність Естонії, Латвії, України і т. д., або видати їм війну.

Та в цілій Росії Борис Савінков оден. Всі інші круги є іншої думки. Він сам ясно не здавав собі ще справи зі своєю програмою, коли признав владу Врангеля. І стало відомим, що Врангель і Савінков це дві руки і сумнівним, чи справді одна рука не знала, що робить друга.

Думка Савінкова є, що ріжні народи східної Європи є цілко звязані спільнотою політичних (I) і економічних (II) інтересів та, що вони можуть і мусять з'єдинитися в оден союз. А союз той — будуча Росія, будуча Славянська Держава.....

Досить! Мало цього, що в Українців і Москалів спільний ворог і Ленін і Протопопов. Щоби з ними упоратися, вистарчить спільний стратегічний плян та, щоби побити справжнього ворога, що стоїть на шляху кооперації, треба побити спершу російську громадянську думку. (д. б.)

Читайте і ширіть „Український Голос“

порукає П. Т. Гостям **знамениту кухню**, — в котрій подавані в щоденно свіжі потрави. — **Добірний і смачний буфет — добірне пиво і напої з першорядних фабрик.** Ріжнородні часописи так краві як і заграничні.

3 білярди. Щоденно концерт музики

сальонової. Порукаючися ласкавим зглядом П. Т. Публики, ручу за солідну обслугу і прошу о численну участь
Ленчин
власитель каварні.

щоби в нарадах взяла участь „місцева людність“ Вільна. Литовці на це не згодились і то зовсім слушно, бо знають що Желіговський виславби таких людей на нараду, котрі грати будуть в польську дудку. Тому і перервано наради.

Англійсько-французький конфлікт. Англія і Франція не були ніколи щирими друзями. За часів Наполеона дерлись вони з собою за владу і пізніше також не обіймалися з любови. Кілько разів хоче Англія на право, тільки разів Франція виказує, що треба власно на ліво.

Зійшлися тільки перед цією війною. Була одначе й тоді між ними суперечка. Та супроти цього, що Німеччина дуже загрозувала англійській всесвітній торговлі, а Франція хотіла помститися на Німеччині ще за 1871 р., в котрім то році Німеч. відобрала в неї Альзацію і Льотарингію, — вони забули свої менші сварки а счепилися до купи і утворили союз-антанту, до якої прийняли ще Італію, Япон, Америку і Росію. Спільними силами побити Німеччину.

Та тепер по скінченому ділі починають вилазити давні неполаджені справи, приходять нові непорозуміння з Гор. Шлеском і боротьба за поодинокі краї на світі, якими то Франція то Англія хоче „заопікуватися“. Що така „опіка“ боком лізе, то ми знаєм по своїх опікунах. А кождий опікун хоче нести свою культуру в опікунські краї а вносити звідтам золото.

До дуже острої перепалки прийшло між Англією а Францією ізза Гор. Шлеска. Це мало не довело до війни. Другою такою справою, яка тягнеться ще з перед війни є справа Малої Азії, яка належить до Туреччини. По скінченій війні антанта здорово обрізала Туреччину в другім севрським мировім договорі. Забрала Сирію, Арабію, Палестину ітд. Константинополь є столиця Туреччини, але не Турки в ньому господарюють.

І Турки утворили друге правительство в Ангорі, на якого чолі станув Кемаль Паша. Ангорське правительство не годиться на севрський мировий трактат, почало війну з Греками і бє їх аж з Греків летить дранте.

Воно заключило союз з більшовіками і стало загрозувати і англ. і французьким інтересам в Азії. Франція побачила, що може бути зле, знохалася на власну руку з ангорським правительством, обіцяла на лондонській конференції змінити севрський трактат в користь Турції, але під услівем, що вона візьме Туреччину в „опіку“. Крім цього зажадала, щоби ангорське правительство пірвало зносини з більшовіками і другим правительством турецьким. Тут Англія догдуналася, до чого воно йде і підставила Франції ногу. Під її впливом Греки продовжують наступ на Малу Азію.

Ангорський парламент під впливом люти, яку носять Турки у своїй груді до цілої антанти, не згодився на французьку спекуляцію, ані на „опіку“. В той спосіб під впливом Англії, ангорське правительство турецьке залишається на далі в союзі з більшовіками а Франція ломить руки по такій дипломатичній невдачі і затискає кулаки з люти на Англію. І так недавні союзники, час від часу скажуть собі ласкаве слово, але де можуть, там оден одному закидує дорогу колодами, аж поки не вискочать раптовно на себе, як роззвірлі собаки.

Бо дипломатична дружба як розвідка, скоро міняє коханків.

ВСЯЧИНА.

Рідна плодючість. В Реджіо в Італії 32-літня жінка породила 5 дітей, одного хлопця і чотири дівчата. Одна дитина померла. Інші здорові як гарбузи. От, має чоловік потіху!

Стріл на кранівсьнім університеті. В кранівсьнім університеті хотів дати виклад ксьондз польський і великий політик, Лютославскі, риба серед вшехполяків, для академічної молодіжи. Молодіж поступового напрямку, котрій вже за багато стало вислухувати вшехпольських вигуків, енергічно спротивилася тому, щоби Лютославскі викладав в університеті. Вони казали, що університет є не для політики а для науки. Підчас того, як одна частина молодіжи була за викладом а друга проти,

прийшло до суперечки, серед якої загорілий приклонник Лютославського п. Говорко мав вистрілити з револьвера (він не признається до того!) і зранив тажко академіка і підпор. Вольберга в груди. Нещасливі ті універзитети в Польщі зі своєю політикою!!!

Невинні. — В варшавсьнім суді відбувся процес проти капіт. Вагнерові, пор. Маліновському і Газді, які знущалися до неможливого над полоннеими в Стшалкові так, що кількох з них вбито. Свідки показували на розправі сліди нагаїв, які осталися на тілі ще в два роки по побоях.

Іх звільнено від вини й кари!

Кроваві події в Гірничій Діброві. В польських углекопах в Гірничій Діброві прийшло до заворушень. Комуністи скликали віче робітників. Поліція окружила дім, в якому це віче відбувалося і випускали робітників поодинокі вузьким шпаліром. Робітники обурились на це і прорвали шпалір. Поліція зачала стріляти до робітників. Одного робітника застрілено, кількадесять ранено, з котрих 6 померло. Також трох поліціантів ранено. Кілька-десять робітників заарештовано. —

Снасували неділю. — Большевики пензенської і калузької губернії довго думали який би то їм день призначити на відпочинок. В неділю відпочивати, вже їм наскучило, ще до того й церков наказує святкувати в неділю, в суботу боялися назначити: тому наказали, щоби святочним днем в тижни був вівторок.

Цікаво, що вони ще придумують?!!

На фонд „Учителів“ зложили: Двох Поляків Українців 1500 м., Годованець Петро 100 м., Ткач Олекс. 30 м., Гонтарський Іван 100 м., Заяць Іван 100 м., Зубрицький Володим. 100, Відділ Інститута для дівчат 360 м., Лельо Волод. 100 м., Тишнінський Евстах. 100 м., Фільц Іван 50 м., о. мітр. Левіцький Василь 100 м., о. Зубрицький Алекс. 100, о. Згорякевич Фр. 500 м., Лемочко Василь 100 м., Бобеляк Стеф. 100 м., На товариство Охорони дітей: Годованець Петро 60 м., Коренець Денис 100 м., Пацлавска Марія 100 м., Шехович Богдан 100 м., Борисова Мар. 500 м., Борис Іван 500 м., Сабат Андрій 50 м., о. Згорякевич Франц 500 м., Ярема Олексій 500 м., Учениці гімназії і лиця 810 м., На фонд вдовий і сиріт. Кіно Інваліда 500 м., Бірецька 200 м., Корженювський Іван 50 м.

Папський шамбелан о др. Юрик перед польським судом. Дня 30 мая ц. р. зачалася розправа перед польським судом у Львові проти о. дра Юрика, якого судили за це, що мав ніби підбурювати українське населення проти польського населення та намовляти до мордів за часів укр. влади.

На розправі о. др. Юрик гідно відповів судьям на акт обжаловання. До мордів польського цивільного населення він нікого ніколи не намавляв ані публично ані в приватній промові. Противно він може поставити багатьох свідків на це, що він вставлявся дуже багато разів у властей, щоби виратувати Поляків з інтерновання, що йому легко вдавалося, бо мав вплив. Інтерноване, це не українська видумка. Він памятає Талергоф, де тільки нашого народу згинуло, а й тепер він нагадає судьям, як багато Укр. інтернували Поляки Понад 800 укр. священників було інтерновано польською владою. Він закликав громадян до сповнення національних обовязків в момент, коли український народ по віках неволі ставав до боротьби за свої найсвятіші права. Тут виповняв він свій обовязок. Він вказує судьям на це, що хоч не судженому, йому довелося витерпіти ціле пекло мук. Проти його з'організувались і коли його відпрожували до в'язниці, польська публіка мимо охорони побила його до крови і розбила йому голову. Сім і пів місяців перебув він в тюрмі, тільки за це, що сповняв свій обовязок священника в патріота. Тюрма та була гірша чим царська в 17 столітті. Він терпів за батьківщину. Якщо сповнення національного обовязку трибунал уважає за злочин, хай карає. Він багато витерпів і йому ніяка кара не страшна і він готов хочби й на смерть.

Підчас розправи переслухано свідків, але ці чули тільки від других, що буцімто о. Юрик мав це або інше говорити. Були свідки, котрі ясно говорили, що обжалований не відносився ворожо до цивільного польського населення. Але були свідки, за котрими обжалований спеціально їздив

щоб їх звільнити з інтернування, а котрі відтак писали до польського суду заяви, що о. Юрик є великий ворог Поляків.

Розправу перервано, щоби на слідуочу розправу покликати нових свідків і тих, що тепер не явилися до розправи.

Акт обжаловання був мимо протестів оборони і обжалованого прочитаний не на українській а на польській мові.

Нові книжкки.

М. Галуциньскій. — Шевченко-поет життя й чину. — Львів 1921. Накладом Української видавничої Спільки. — Стор. 19. Книжка невеличка, навівана побожною любовю до генія, який сам мав відвагу стати до боротьби за життя, який сам чином засвідчив свою любов до України а поколінням оставив слово, яке довело до збройного чину. Те слово Шевченка, яке рве до чину цілі маси за своє життя, дає опріч того велику віру в окончну нашу побіду. Книжку повинен купити і прочтати кождий. Після прочитання „Кобзаря“, вона упевнить невірнущих що: „Побіда віднесена над нами — це не побіда чогось ліпшого від нас; це ми самі себе побідили і здобули оден важний досвід, що наляша наша доля від нікого не залежить а тільки від нас самих. Таким чином наш упадок перемінюється у велику побіду і від нас залежить, чи ми її маємо втратити, чи задержати як завдаток недалекої будучности.“ Коли автор бажав вказати на шляхи виховання нашого громадянства під сучасний мент з огляду на лектуру Шевченка, так вповні осягнув свою ціль. — уиб. — **М. Галуциньскій.** — **Михайло Драгоманів Ідеолог Нової України.** — Львів 1921. Накл. Укр. Вид. Сп. — **Омелья Терлецький.** — **Як будував і як руйнував український народ.** Львів 1921. Бібліотека „Знання“ ч. 1. стор. 15. — **Тарас Шевченко.** — **Історичні поеми.** — Пояснив **Дмитро Николішин.** Вид. II. доповнене. Коломия 1921. Загальна Книгозбірня ч. 1. — **Звіт Українського Горожанського Комітету у Львові.** За місяці січень і лютий. Львів 1921. Вид. У. Г. К. ч. 2.

Курс заграничних грошей на приватній біржі у Львові д. 5. червня ц. р.: амер. долари 1075-1080 одинки і двійки 1060-1065; канад. дол. 930-935, дрібні 915-920; лей 17.40-17.45; німецькі марки тис. 17.60-17.65, сотки 17.40-17.45 др. 17.—17.10; кор. чеські 15.50-15.80 дрібні 15.20-15.50, кор австр. тис. 2700-2750, сотки 265-270, п'ятьдесятки 130-135 20 кор. 1.60-1.65, 10 кор. 1.30-1.35; рублі 240-250; сотки 4-4.40 рублі думські 75-78; гривни 4—4.20; карб. 3.30-3.50 франки франц. 85-88. Золото 20 кор. австр. 3800—3900; 20 франк. 3700—3750; 20 марк. німецьк. 4300-4400; 10 рубл 4600—4650; долари 950—955. Срібло: австр. корон. 68-69; рублі 195-200; копійки 65-68.

НА ДІСЛАНЕ.

Степан Ріпецький подай свою адресу для О. П. в Редакцію „Укр. Г.“

Дирекція „Руської Шадниці“ в Перемишлі подає до відома, що з д. 1. червня побирати буде від гіпотечних позичок окрім 6% відсотків ще 6% провізії на покриття коштів адміністрації.

Загальні Збори тов-а „Народній Дім“ з обм. порукою в Перемишлі відбудуться ві вторник дня 14. червня с. р. о 4½ зглядно 5 год. після обіда в льокалі „Віри“ зі слідуочим дневним порядком:

- 1. Відчитання протоколу з попередних загальних зборів.
- 2. Звіт Управи з рахунків і білянсів за літа 1917, 1918, 1919, 1920.
- 3. Звіт Ревізійної Комісії і уділення абсолюторії Управі і Надзірній Раді.
- 4. Затвердження внесення що до розділу зисків за білянсові літа.
- 5. Вибір 6 членів Надзірної Ради і 3 заступників.
- 6. Вибір Ревізійної Комісії з 3 членів.
- 7. Затвердження вибору 3. членів Управи і 3. заступників.
- 8. Внесення й інтерпеляції.

о. **Александр Зубрицький** голова Надзірної Ради. о. **Л. Комарницький** секретар.

Читальня Просвіти в середмістю, повідомляє своїх Членів, що з д. 1. червня б. р. перенеслася до давнішого льокалю в Народній Домі. При тій нагоді складає Виділ Читальні щиро подяку **Вп. Андрівія Салюкови** за безінтересовну поміч при перевозі обстанови і за дар в грошах 1000 мар.

Інтерновані Українці що находяться в важких матеріальних умовах, очі до праці, не маючі однак зв'язків **просять** отсно дорогою о працю. Знаменито **об-зайомлені з землеірними (інженерними) роботами**, нівеліровкою, вичеркуванням плянів і профілів, меліорацийними роботами, лісоводством, лісною таксацією. Мають право помічників лісничих в державних лісах і лісничих в приватних лісах. Адреса: **Вадовиці, Табор інтернованих. 1а Запорізьська дівізія. Технічна Сотня, сот. Геммель, пор. Брайко, хор. Подоляк.** 1—1.

† **Теодор Бень**, уч. IV. укр. гімн. в Перемишлі, по короткій а тяжкій недуді, упокоївся в Бозі д.8/5 в 16. весні життя, в домі родичів, в Брусні старім. Похорон відбувся д. 9/5 1921. Вічна йому Память! — *Родина.*

Зараз до продажі! Шість моргів поля 1 і 2 класи і хата коло залізничного двірця в Добромилі. Місце догідне для ведення всякого інтересу. Интересанти зголосяться у **Михайла Пашковського, Добромиль. коло залізниці.**

До даровання гарний хлопчина 2 літ, круглий сирота. (Пана котрий просив свого часу о хлопчину, проситья, щоби евенгуально подав свою адресу). Зголошення до **о. М. Комарницького, Чацького 5, Перемишль.**

500 мп. нагороди тому, хто подасть вістку про **Михайла Марцинюка**, котрий при розпаді Австрії був на італійським фронті, спершу при 35 Rg. а відтак при 9 Rg. Вістку слати: **Василина Марцинюк в Джуркові п. Обертин к. Городенки.** 1—1

Господар і швець з дитиною шукає господині, яка занялася сільським господарством і вихованнем 4-літ дитини. Зголошення до Адміністрації „Укр. Голосу“.

Канцелярія адвокатів Дра ВІЗЛЯ і Дра ФРІМА оборонців в карних і військових справах в **Перемишлі вул. Міцкевича 2.**

Д. Кравт — **дентист-технік**, — **заприсяжений знавець судовий** в Перемишлі, Міцкевича ч. 3. — Виконує всі роботи в золоті, кавчуку і порцеляні по уміркованих цінах.

Випробовані, успішні средства проти вєснівок, виприсків, лишайв і шкірних викидів, при цьомуж найліпші **мила**, як також ветеринарїйні средства для худоби, поручає **АПТИКА і дрогерія під „Звїздою“**, — Францісканська 24, побіч вежі.

Стирійські коси 7 і 7½, ручні — скринками по 230 марок за штуку висилає „**Лук**“ **Львів, ул. Косцюшки 1а.** 2—4

Спілька для обороту технічними артикулами з обм. порукою у **Львові, Косцюшка ч. 8.** — **дзвїще С. БАЛЬН,** — доставляє негаймо зі складів: **цинкову, поцинковану чорну бляху, англійську цину, олово, антимон, мідь.** **Всі складові часті для апаратів до пива. Помпи до пива.** **Рури з цини, олова, заліза, приладде для водотягів, залізний товар.** 2—2

Жадайте сейчас нашого ілюстрованого цінника на правдиві стирійські КОСИ і СЕРПИ які доставляємо поштою або залізницею. **Краєвий Союз Господарських Спїлок ЛьВІВ, Зіморовича ч. 20.**

Пора! Молочарські Спїлки — давні обновити а нові-оснувати. — **Краєвий Союз Молочарський в Стрию.** уділить сейчас всякої поради та доставить всіх потрібних приладів. — **Спішіть поки пора!** **Позір, капіталїсти!** Солідне підприємство — обчислене не на паскареські зиски пошукує спільника з вкладом 500.000 Мп. — 1.000.000 Мп. Зголошення на адресу **Станіславів, poste restante** оказателєви ½ марківки **В. 9469781.**

Др. Володимир Загайкевич веде свою канцелярію при **вул. Костюшка, в домі Міщанської Наси I. поверх.**

„ВІДБУДОВА“ промислово-торговельна Спїлка — з обмеженою порукою — **ЛьВІВ, Словацького ч. 14.** доставляє: ремісничі знаряди, рілничі машини, знаряди і насіння, кінські підкови, цвяхи, січкарні, кухонне начиння, сокири, пилики, ваги, осі до возів, коси й серпи, плуги, цемент, папу і дахівку. **Має власний ЗАЛІЗНИЙ СИЛЕП** — при вул. Трибунальській ч. 1.

КОСИ і СЕРПИ Спеціальний виріб як перед війною з найліпшою шведської стали. Надзвичайний легкий хід до найтвердших трав і абіжа, за котрі сотками подяк стверджено довжина: 65 70 75 80 85 90 цм. Ціна: 340 350 350 360 360 365 Мр. **Серпи ковальські по 70 і по 100 Мар.** Гуртом значний опуст. Висилаю за готівку з гори або задаток. Кошти сам оплачую. Адреса фірми: **СТЕФАН ДОБУЩАН** фабричний склад кіс в **Долині, Галичина.** 3-5

Одиноке Уіраїнське „ЗЕМЛЯ“ парцеляційне товариство, **у Львові, Ринок ч. 43.** Переводить парцеляції більших посїлостей, інтабулює зараз купців за властителів куплених ними ґрунтів. Має урядове упозажженне до парцеляції. Приймає гроші на вкладки шадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

УКРАЇНСЬКА ШАДНИЦЯ в ПЕРЕМИШЛІ, вул. КОСТЮШКА ч. 3. Приймає і виплачує шадничі вкладки щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах і опротентує їх на 2%. (Вкладкові книжочки „Української Шадниці“ мають пушлярну обезпеку). — Уділює позички гіптечні, векслеві і на підклад цінних папері.

Поручається **П. Т. Громадянству** заведенне під фірмою: **Модерна Робітня одягів жіночих і діточих Systeme Schack** „ПРАЦЯ“ Перемишль, ул. **Грунвальдська ч. 1. II. поверх** (сейчас за нладною). Заведенне уладжене на взір модерних кравецьких заведень в Німеччині після всіх новочасних вимог виконує всякі в обсяг ділання входячі замовлення після найновіших париських і віденських моделей як тоалети спадєрові, візитові, балєві, слюбні, **цїля виправки, костюми, пляці вовняні, плюшеві і шовкові, суконки і блюзки від значайних до найвибагливіших, однострої** також в гуртовних замовленнях прим. для заведень виховавчих і т. д. і т. д. **Модернізує одяги вишшовї з моди. Елегантний стрій. Точне виконання. Найдешевші цїни.** Для **П. Т. Родин Всєх. Духовєства, Учителєства, і Урядництєва**, як рівнож для **швїльної молодї**и далекойдучі узгляднення! Замовлення з провінції виконуює в скорім часі! **З днем 15. червня б. р.** має заведенне заангажовані нові фаховї сили, спеціальні до костюмів і пляців а спеціальні до шовків! **З робітницею є злучена концєсіонована Школа шиття і крою Systeme Schack.** Ся знаменита система славного на тім полі винахідника **Віліяма Шака** є монополем в вел. числі європейських держав. Научанія сеї точної системи є правно застерєжене а властїтелька фірми яко бувша учениця має правне уповажнення від його спадкоємців до уділюванія науки в Галичині. — Курс крою трєвав три місяці. — Зголошення приймає щоденно від 2—4 пополудні! 2—4

Regenerateur Машєвєського одиноке добре средство проти сивїнню волосєв приготованє з найліпших передвоєнних середників. Можна набути тільки в аптеці і дрогерії під „Звїздою“ **вул. Францішканська 24**

ПЛУЖКИ до підгортання **БАРАБОЛЬ** і інші машини і знаряди господар. **Краєвий Союз Господарських Спїлок ЛьВІВ, вул. Зіморовича ч. 20:** — **ВІДДІЛИ:** Перемишль, Косцюшки 5, — Стрий, Ринок ч. 6. — Коломия, Ринок ч. 10.